

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

**USTALEŃ
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO DLA DZIAŁEK POŁOŻONYCH
W OBRĘBIE RZEJOWICE, W GMINIE KODRĄB**

04 maja 2021 r.

SKŁAD ZESPOŁU AUTORSKIEGO:

mgr inż. PIOTR ULRICH

Piotr Ulrich *Piotr Ulrich*
mgr inż.
posiada kwalifikacje do wykonywania zawodu inżyniera
na terytorium RP uzyskane na podstawie ustawy z dnia
15 grudnia 2000 r. o samorządzie zawodowym inżynierów
Inżynierów budownictwa nr 122/2000/SZ

Spis treści

1. WPROWADZENIE	5
a. Zakres i cel prognozy oddziaływania na środowisko.....	5
b. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy oraz jej powiązaniach z innymi dokumentami.....	6
c. Udział społeczeństwa w opracowaniu prognozy oddziaływania na środowisko	6
d. Informacje o głównych celach, zawartości oraz powiązaniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami.....	7
e. Informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla przyjętych dokumentów powiązanych przedmiotowym projektem planu	7
2. ANALIZA I OCENA STANU ŚRODOWISKA, W TYM NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM	8
a. Istniejące zagospodarowanie	8
b. Budowa geologiczna	9
c. Warunki hydrologiczne	10
d. Sieć hydrograficzna	10
e. Gleby	10
f. Warunki klimatu lokalnego.....	11
g. Flora i fauna.....	12
h. Obszary i obiekty chronione	12
i. Środowisko kulturowe	13
3. OKREŚLENIE, ANALIZA I OCENA ISTNIEJĄCYCH PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW CHRONIONYCH	13
a. Ocena jakości powietrza.....	14
b. Stan wód powierzchniowych i podziemnych	15
c. Hałas.....	16
4. PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNYCH I INNYCH USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	16
a. Informacje o głównych celach, zawartości oraz powiązaniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami.....	16
b. Ustalenia planu	17
5. ANALIZA I OCENA CELÓW OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONYCH NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM ALBO KRAJOWYM, ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU.....	17
6. OKREŚLENIE, ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA	21
7. WPŁYW USTALEŃ PROJEKTU ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA POSZCZEGÓLNE ELEMENTY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	22
a. Powietrze	22
b. Powierzchnia ziemi, gleby	22

c. Wody powierzchniowe i podziemne.....	23
d. Klimat.....	24
e. Różnorodność biologiczna	25
f. Zwierzęta i rośliny	25
g. Krajobraz	26
h. Obszary chronione, w tym obszary Natura 2000	26
i. Oddziaływanie na ludzi	27
8. PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU.....	27
9. PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU	28
10. TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCE Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY, JAKIE NAPOTKANO OPRACOWUJĄC RAPORT.	28
11. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.	28
12. POTENCJALNE ZMIANY W ŚRODOWISKU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	28
13. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	28
14. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	29

1. WPROWADZENIE

Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko projektu zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wynika z art. 3 ust. 1 pkt. 14, art. 46 oraz art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 247). Zgodnie z obowiązującymi przepisami, niniejsze opracowanie sporządzone jest w ramach procedury przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, która w systemie polskiego prawa jest jednym z podstawowych elementów oceny potencjalnych przekształceń środowiska wynikających z projektowanego zagospodarowania terenów wyznaczonych w planie.

a. Zakres i cel prognozy oddziaływania na środowisko

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko przyrodnicze ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek położonych w obrębie Rzejowice w gminie Kodrąb w zakresie ustalenia przeznaczenia terenów zgodnie z kierunkiem zagospodarowania ustalonym w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kodrąb.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Radomsku (pismo z dnia 12 października 2020 r. znak: ZNS-451.5.2020) oraz Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi (pismo z dnia 29 września 2020 r. znak: WOOS.411.251.2020.AJa) uzgodnili zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko.

Głównym celem niniejszego opracowania – prognozy – jest wstępne określenie wpływu i zakresu potencjalnych zmian w środowisku i warunkach życia mieszkańców, wywołanych realizacją ustaleń projektowanego dokumentu, dokonanie oceny czy jego zapisy nie naruszają idei zrównoważonego rozwoju zapewniających zachowanie prawidłowej gospodarki zasobami naturalnymi dla obecnych i przyszłych pokoleń oraz wskazanie metod zmniejszenia lub wykluczenia uciążliwości dla środowiska wynikających z realizacji działań zawartych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Do pozostałych celów zalicza się:

- ocenę możliwości oddziaływań transgranicznych,
- identyfikację obszarów objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem na środowisko i jego elementy składowe,
- ocenę, na ile zaproponowane rozwiązania pozwolą wzbogacić lub odtworzyć obniżone i zdegradowane wartości środowiska,

- ocenę możliwości pojawienia się nowych szans dla ukształtowania wyższej jakości środowiska.

b. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy oraz jej powiązaniach z innymi dokumentami

Przy sporządzaniu prognozy szczegółowej analizie poddane zostały następujące rodzaje dokumentów:

- 1) aktualne studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy,
- 2) obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wraz z prognozą oddziaływania na środowisko,
- 3) pozostałe dokumenty, materiały planistyczne, w tym programy zawierające zadania służące do realizacji ponadlokalnych celów publicznych, materiały przyrodnicze, inwentaryzację przyrodniczą.

Zebrane informacje posłużyły do określenia istniejącego stanu środowiska przyrodniczego i jego funkcjonowania przy obecnym zainwestowaniu oraz oceny zakresu i charakteru przewidywanych zmian, które mogą być skutkiem realizacji ustaleń projektowanego dokumentu. Punktem wyjścia do tego była identyfikacja czynników mających potencjalny wpływ na środowisko.

c. Udział społeczeństwa w opracowaniu prognozy oddziaływania na środowisko

Zgodnie z art. 46 pkt 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247) projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest jednym z rodzajów dokumentów wymagających przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Częścią składową tej oceny jest prognoza oddziaływania na środowisko, która zgodnie z art. 39 ust. 1 ustawy o uioś, wymaga udziału społeczeństwa w jej sporządzaniu, przez co osoby nie posiadające profesjonalnej wiedzy mogą aktywnie włączyć się do konsultacji projektu, którego skutkiem realizacji mogą być potencjalne zmiany w środowisku.

Artykuł 29 w/w ustawy podtrzymuje dotychczasową regulację prawa ochrony środowiska, przyznając prawo składania uwag i wniosków w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa „każdemu”. Środowisko przyrodnicze jest bowiem dobrem, które służy wszystkim, nie tylko społeczności lokalnej. Możliwość zapoznania się z prognozą i projektem planu może korzystnie wpłynąć na umiejętność oceny prawdopodobieństwa wystąpienia zagrożeń oraz ich potencjalnej wagi.

Wnioski i uwagi do prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu przedmiotowego planu miejscowego, zgodnie z art. 39 ust. 1 w/w ustawy, można było składać w terminie od 25 września 2020 r. do 26 października 2020 r. We wskazanym w ogłoszeniu terminie nie zgłoszono żadnych wniosków do projektu planu miejscowego.

d. Informacje o głównych celach, zawartości oraz powiązaniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami

Celem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest przeznaczenie terenów rolnych na przeznaczone do zalesienia, zgodnie z kierunkiem rozwoju ustalonym w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Projekt planu składa się z części tekstowej oraz rysunku w skali 1:1000.

Ustalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są powiązane z:

- Planem zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego oraz planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Łodzi, zatwierdzonym uchwałą Sejmiku Województwa Łódzkiego Nr LV/679/18 z dnia 28 sierpnia 2018 r.,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kodrąb przyjętym uchwałą Nr IV/24/02 Rady Gminy Kodrąb z dnia 30 grudnia 2002 r.

Przedmiotowy plan miejscowy uchwała Rada Gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kodrąb”.

e. Informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla przyjętych dokumentów powiązanych przedmiotowym projektem planu

Z projektem przedmiotowego dokumentu powiązana jest prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń obowiązującego planu. Zawiera ona:

- informacje ogólne na temat sporządzanego dokumentu, jego podstawy prawnej, przedmiotu i celu opracowania oraz materiałów wykorzystywanych przy sporządzaniu prognozy;
- analizę i ocenę istniejącego stanu środowiska – Mokrsko jest gminą rolniczą, inwestycje produkcyjno-przemysłowe nie są liczne i związane przede wszystkim z branżą rolniczą;
- opis projektowanego zagospodarowania i jego potencjalnych skutków dla środowiska przyrodniczego. Analiza potencjalnych zmian w środowisku, jakie mogą

nastąpić w wyniku realizacji ustaleń planu, wykazała nie powinno nastąpić znaczące pogorszenie parametrów jakości poszczególnych komponentów środowiska w stosunku do obecnego stanu

2. ANALIZA I OCENA STANU ŚRODOWISKA, W TYM NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

a. Istniejące zagospodarowanie

Projekt planu obejmuje obszar zlokalizowany obrębie Rzejowice, na północ od centrum wsi. Zajmuje on powierzchnię 12,61 ha, przy drodze powiatowej biegnącej w kierunku Przerąbia. Jest to obszar niezabudowany, użytkowany rolniczo. Rzeźba terenu zachowała swój dotychczasowy, rolniczy, charakter. Teren charakteryzuje się płaską powierzchnią. Całość obszaru pokryta jest okresowo roślinnością typową dla użytków rolnych (rośliny uprawne, zboża). W jej bezpośrednim sąsiedztwie zlokalizowane są tereny rolne i lasy.

Źródło: geoportal.gov.pl

b. Budowa geologiczna

Gmina Kodrąb położona jest na obszarze elewacji radomszczańskiej, będącej wypiętrzeniem utworów jurajskich oddzielających Nieckę Łódzką od Niecki Miechowskiej. W obrębie wymienionej elewacji wyróżniono antyklinę Smotryszowa, synklinę Zapolic, antyklinę Chełma i synklinę Kraszewic. Fałdy te mają przebieg z północnego – zachodu na południowy- wschód. Skrzydła obu antyklin obcięte są uskokami, które powodują, że rozdzielająca je synklina Zapolic pomiędzy Klizinem a Kodrąbem ma charakter rowu tektonicznego. Oprócz uskoków równoległych do osi antyklin stwierdzono liczne uskoki o kierunkach prostopadłych do osi dzielące antykliny na bloki.

Najstarszymi osadami nawierconymi w obrębie gminy Kodrąb są osady cechsztynu wykształcone jako iłowce, anhydryty, wapienie i dolomity. Wykształcone są one w postaci wapieni, margli i dolomitów z przewarstwieniami iłowców, mułowców i piaskowców. Całkowita miąższość tych utworów jest zmienna i waha się od 39 do 822 m. Tak duże zróżnicowanie miąższości tych osadów związane jest z silnymi zaburzeniami tektonicznymi tych utworów w obrębie antykliny Chełma i Smotryszowa. Jura dolna wykształcona jest jako iłowce, mułowce i piaskowce drobnziarniste (70 – 150 m) natomiast jura środkowa jako piaskowce, łupki ilaste, mułowce, wapienie piaszczyste i margle. Jura górna reprezentowana jest przez wapienie i margle, tworzy najstarsze utwory występujące na powierzchni antykliny Chełma i Smotryszowa. Można je obserwować w licznych kamieniołomach i odśnieżeniach. Kreda dolna wykształcona jest w postaci piaskowców, piasków glaukonitowych i gez. Osady te występują w obrębie antykliny Chełma – Góry Chełmo i Smotryszowa – grzbiet Dmenina Piaszczyc. Kreda górna wykształcona jest w postaci margli, wapieni, opok i gez. Trzeciorząd reprezentowany jest przez ility, mułki, piaski i rumosze zwietrzelinowe. Występuje lokalnie w obniżeniach i lejach krasowych pod grubym nakładem osadów czwartorzędowych. Osady czwartorzędu pokrywają 90% powierzchni obszaru gminy. Miąższość ich jest zmienna. Na obszarze gminy można znaleźć ślady trzech zlodowaceń: południowopolskiego, środkowopolskiego oraz północnopolskiego. W czasie glacjału południowopolskiego osadzały się: piaski i żwiry wodnolodowcowe oraz gliny zwałowe. Po zlodowaczeniu nastąpił interglacjał zwany wielkim, osadziły się wtedy utwory akumulacji rzecznej (piaski żwiry) oraz utwory zastoiskowe (mułki jeziorne i gytie). Łądolód zlodowaczenia środkowopolskiego pozostawił po sobie piaski i żwiry ozów, kemów oraz moren czołowych. W okresie zlodowaczenia północnopolskiego osadziły się piaski tarasów nadzalewowych. Pod koniec plejstocenu rozpoczął się proces powstawania wydym, który trwał aż do holocenu. W holocenie nastąpiła akumulacja piasków, namułów i torfów w dolinach rzecznych i zagłębieniach bezodpływowych. Utwory te występują w większości dolin rzecznych.

c. Warunki hydrologiczne

Obszar objęty projektem planu znajduje się w całości w zasięgu szczelinowego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 408 Niecka Miechowska (NW). Na obszarze gminy głównym poziomem użytkowym jest poziom środkowej jury. Poziom ten jest związany z wapieniami oksfordu i kimerydu.

Obszar objęty ustaleniami projektu planu znajduje się w zasięgu Jednolitej Części Wód Podziemnych: Nr 84 (krajowy kod jednostki to GW200084), która zgodnie z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. 2016 poz. 1911), charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym i jakościowym.

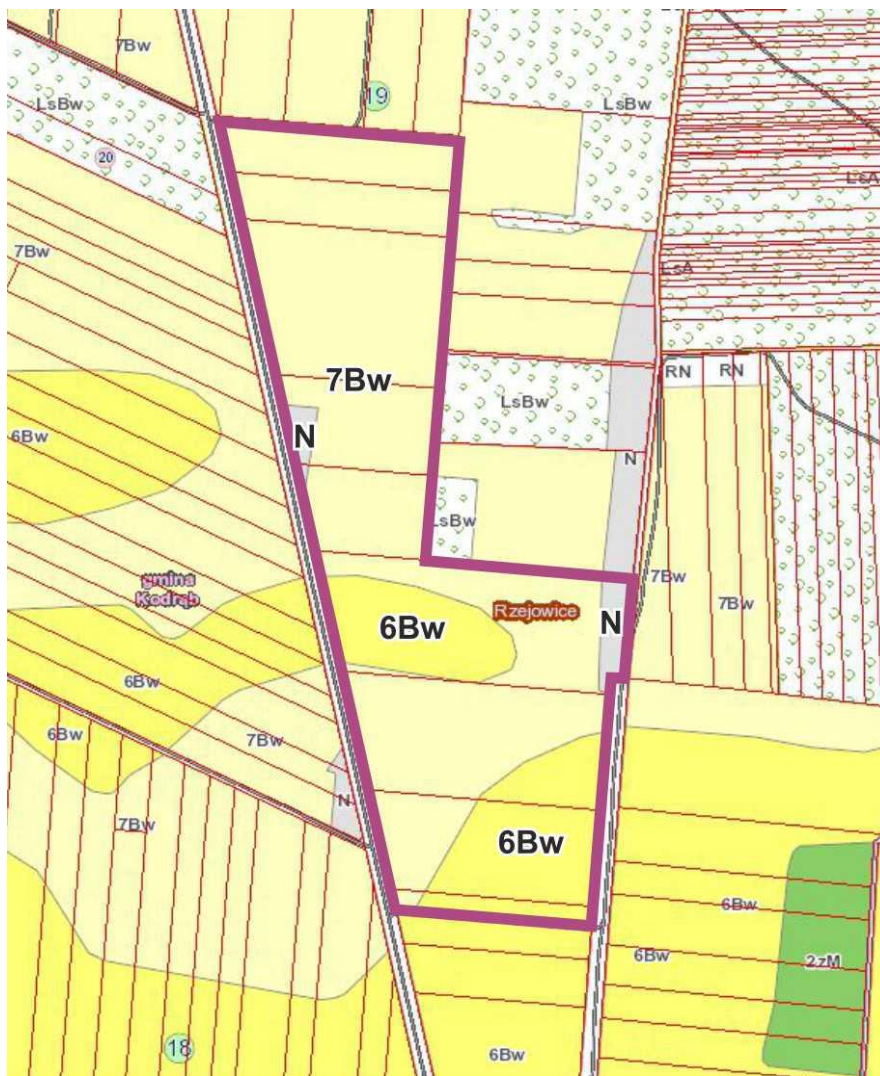
d. Sieć hydrograficzna

Gmina leży na dziale wodnym I rzędu przebiegającym mniej więcej z północy na południe. Oddziela ona dorzecze Wisły i Odry. Zachodnia część gminy odwadniana jest przez rzeki: Orzechówkę i Świętojanekę, które odprowadzają swe wody do Warty, zaś centralna część gminy odwadniana jest przez rzekę Widawkę (również dopływ Warty). Północno – wschodnia część gminy odwadniana jest przez rzekę Prudkę i jej dopływy, a niewielkie fragmenty wschodnie terenu gminy odwadniane są przez bezimienne dopływy Luciąży, będącej jednocześnie największym ciekim przepływającym w sąsiedztwie omawianego obszaru, która odprowadza swe wody do rzeki Pilicy.

Obszar objęty projektem planu znajduje się w zasięgu jednolitej części wód powierzchniowych: JCWP Luciąża od źródeł do Zbiornika Cieszanowice (krajowy kod JCWP RW200062545213). Status JCWP określono jako silnie zmieniona część wód. Aktualny stan: zły.

e. Gleby

Podłoże obszaru objętego projektem pokrywają gleby kompleksu: żytniego (żytnio-lubinowego) najłabsze (7Bw) typu gleby brunatne wylugowane i brunatne kwaśne wytworzone na piasku słabo gliniastym; żytniego (żytnio-ziemniaczanego) słabego (6Bw) typu gleby brunatne wylugowane i brunatne kwaśne wytworzone na piaskach słabo gliniastych pylastych oraz nieużytki rolnicze (N).

	granica obszaru objętego planem
	7Bw żytni (żytnio-lubinowy) najłabszy
	6Bw żytni (żytnio-ziemniaczany) słaby
	N nieużytki rolnicze

Grunty obszaru objętego projektem planu miejscowego nie są zmeliorowane.

f. Warunki klimatu lokalnego

Wg regionalizacji R. Gumińskiego gmina Kodrąb leży w centrum przejściowego i zmiennego klimatu Polski, w obrębie łódzkiej dzielnicy klimatycznej, charakteryzującej się dużą zmiennością pogody oraz zróżnicowanymi warunkami meteorologicznymi w poszczególnych latach. Suma opadów rocznych kształtuje się w granicach 550 – 600 mm.

Na omawianym terenie dominują wiatry z kierunku zachodniego, północno – i południowo – zachodniego, a średnia ich prędkość wynosi ok. 2,8 m/s.

g. Flora i fauna

Na obszarze możemy wyróżnić dominującą uprawę rolną oraz niewielki pas zadrzewienia (lasu) we wschodniej części oraz wzdłuż drogi powiatowej w części zachodniej.

Na omawianym obszarze wyróżnić można ubogi skład gatunkowy (pospolite rośliny segetalne i ruderalne) towarzyszący agrocenozie. Teren charakteryzuje monotonia siedliskowa; jedynym akcentem bioróżnorodności są pasy drzewostanu mieszanego, w części wschodniej wykazującego ciągłość z sąsiadującym od północy lasem. W ich ramach można wyróżnić takie gatunki drzew i krzewów, jak: robinia akacjowa *Robinia pseudoacacia*, lipa *Tilia sp.*, topola osika *Populus tremula*, bez czarny *Sambucus nigra*, sosna zwyczajna *Pinus sylvestris*, brzoza brodawkowata *Betula pendula*, wierzba *Salix sp.*, czeremcha zwyczajna *Prunus padus*, kruszyna pospolita *Frangula alnus*, dąb szypułkowy *Quercus rober*, klon jawor *Acer pseudoplatanus*, klon zwyczajny *Acer planatoides*, olsza czarna *Alnus glutinosa*, malina właściwa *Rubus ideaus*, jeżyna popielica *Rubus caesius*. Odnotowana roślinność to typowi przedstawiciele zbiorowisk segetalnych i ruderalnych; żaden z odnotowanych gatunków roślin nie jest objęty krajową ochroną gatunkową na podstawie Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. 2014 poz. 1409).

Fauna krajobrazu rolniczego zależy przede wszystkim od stopnia jego mozaikowości oraz intensywności prowadzonej tam gospodarki. Najliczniejszymi ssakami na terenie upraw rolnych są gryzonie gatunków łownych. Występują tutaj królik, zając oraz pełna populacja sarny.

Gatunki ptaków bytujących na obszarze gminy należą do awifauny synantropijnej oraz typowej dla różnego rodzaju zadrzewień. Są to gatunki pospolite, osiągające wysokie liczebności w Polsce i w regionie. Omawiany obszar nie stanowi powierzchni wybitnie atrakcyjnej dla awifauny. Nie obfituje ani w atrakcyjne powierzchnie lęgowe, ani w schronienia. Nie stanowi również szczególnie atrakcyjnej bazy żerowiskowej. Do gatunków zalatujących, tj. wykorzystujących okazjonalnie przedmiotowy obszar, zaliczyć należy: drozdy kwiczoły (*Turdus pilaris*), kruki (*Corvus corax*), mazurki (*Passer montanus*), szpaki (*Sturnus vulgaris*), sierpówkę zwyczajną (*Streptopelia decaocto*), sroki (*Pica pica*), które są silnie powiązane z terenami użytkowanymi rolniczo.

h. Obszary i obiekty chronione

Obszar objęty projektem planu znajduje się w całości w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Widawki, utworzony celem ochrony terenów ze

względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowy z uwagi na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych. Podstawę prawną funkcjonowania obszaru jest uchwała Nr XIV/237/11 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 30 sierpnia 2011 r. w sprawie: Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Widawki.

i. Środowisko kulturowe

Ochrona dóbr kultury materialnej i niematerialnej jest celem polityki przestrzennej, a kształtowanie środowiska kulturowego powinno generować rozwój innych dziedzin życia regionu (np. turystykę i rekreację, osadnictwo, leśnictwo, rolnictwo). Obiekty kultury materialnej winny być wykorzystane i użytkowane z zapewnieniem opieki konserwatorskiej, rewaloryzacji i nadania im odpowiednich funkcji użytkowych.

W granicach obszarów objętych projektem planu nie występują obiekty zabytkowe wpisane do rejestru zabytków czy ujęte w gminnej ewidencji zabytków.

3. OKREŚLENIE, ANALIZA I OCENA ISTNIEJĄCYCH PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW CHRONIONYCH

Ocena uwarunkowań środowiska przyrodniczego, warunków sanitarno-zdrowotnych oraz walorów krajobrazowych obszaru opracowania pozwala na dokonanie diagnozy jego obecnego oraz potencjalnego stanu, jak również możliwości dalszego funkcjonowania. W warunkach naturalnych środowisko przyrodnicze tworzy układ wzajemnie ze sobą powiązanych i wpływających na siebie elementów abiotycznych i biotycznych. Wszelka działalność człowieka powoduje zmiany w pierwotnym stanie równowagi. Przekształceniom i degradacji na skutek antropopresji podlegają poszczególne elementy środowiska, przy czym zmiana jednego wywołuje zaburzenia równowagi w całym układzie, co oddziałuje na pozostałe elementy. Poszczególne komponenty środowiska odznaczają się zróżnicowaną wrażliwością na procesy degradujące, przez co ich stan i możliwości funkcjonowania są również odmienne. Omawiany obszar jest obszarem rolniczym położonym w bezpośrednim sąsiedztwie .

a. Ocena jakości powietrza

Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Łodzi, dokonuje corocznej oceny jakości powietrza dla województwa łódzkiego, celem uzyskania informacji o stężeniu zanieczyszczeń w powietrzu.

Pod kątem ochrony zdrowia ludzi, bada się stężenie w powietrzu następujących substancji: dwutlenku azotu (NO₂), dwutlenku siarki (SO₂), benzenu (C₆H₆), ołowiu (Pb), kadmu (Cd), arsenu (As), niklu (Ni), benzo(a)pirenu B(a)P, tlenku węgla (CO), ozonu (O₃), pyłu PM_{2,5}, pyłu PM₁₀. Pod kątem ochrony roślin uwzględnia się: dwutlenek siarki (SO₂), tlenki azotu (NO_x), ozon(O₃). Ocena i wynikające z niej działania, odnoszone są do obszarów nazywanych strefami, które stanowi:

- aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy,
- miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy,
- pozostały obszar województwa nie wchodzący z skład aglomeracji i miast powyżej 100 tys. mieszkańców.

Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin, dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

1. w klasyfikacji podstawowej:

- do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych;
- do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy.

2. w klasyfikacji dodatkowej:

- do klasy D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;
- do klasy D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.

Analizowane obszary rozmieszczone nierównomiernie w granicach gminy, znajdują się w strefie łódzkiej.

Klasyfikacja strefy łódzkiej z uwzględnieniem kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia

Symbol klasy strefy dla poszczególnych substancji												
NO2	SO2	CO	C6H6	pył PM10	pył PM2,5	B(a)P (PM10)	As (PM10)	Cd (PM10)	Ni (PM10)	Pb	O3 (dla poziomu celu długoterminowego)	O3 (dla poziomu docelowego)
A	A	A	A	C	C	C	A	A	A	A	D2	A

Źródło. Roczna ocena jakości powietrza w województwie łódzkim. Raport wojewódzki za rok 2019

W badanej strefie notuje się przekroczenia poziomu docelowego dla: benzo(a)piranu, pyłu PM10 i PM2,5 oraz ozonu (dla poziomu celu długoterminowego).

b. Stan wód powierzchniowych i podziemnych

Charakterystykę jednolitych części wód powierzchniowych, w zasięgu których pozostaje obszar objęty projektem planu, zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” (Dz. U. z 2016 r. poz. 1911) przedstawia poniższa tabela.

Charakterystyka jednolitych części wód powierzchniowych						
nazwa JCW (krajowy kod Jednolitej części wód powierzchniowych)	status	ocena aktualnego stanu	zakładany cel środowiskowy	ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	derogacje	uzasadnienie derogacji
Luciąża od Źródeł do Zbiornika Cieszanowice (RW200062545213)	silnie zmieniona część wód	zły	dobry potencjał ekologiczny oraz dobry stan chemiczny	zagrożona	przedłużenie terminu osiągnięcia celu	W zlewni JCWP występuje presja niska emisja. W programie działań zaplanowano działanie: weryfikacja programu ochrony środowiska dla gminy, mające na celu szczegółowe rozpoznanie i w rezultacie ograniczenie tej presji tak, aby możliwe było osiągnięcie wskaźników zgodnych z wartościami dobrego stanu. Z uwagi jednak na czas niezbędny dla wdrożenia tego działania, następnie konkretnych działań naprawczych, a także okres niezbędny aby wdrożone działania przyniosły wymierne efekty, dobry stan będzie mógł być osiągnięty do roku 2027.

Stan JCWPd Nr PLGW600084, zgodnie z „Planem zagospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” (Dz. U. 2016 poz. 1911), przedstawia poniższa tabela:

Nr JCWPd	Ocena stanu		Zakładany cel środowiskowy	Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	Derogacje	Uzasadnienie derogacji
	ilościowy	chemiczny				
PLGW600084	dobry	dobry	osiągnięcie co najmniej dobrego stanu chemicznego oraz dobrego stanu ilościowego	niezagrożona	brak	brak

Źródło: Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły

c. Hałas

Jednym z bardziej determinujących czynników jakości środowiska jest hałas rozumiany jako dźwięki niepożądane, uciążliwe, szkodliwe. Może on wywierać niekorzystny wpływ na zdrowie człowieka, świat zwierzęcy i roślinny, a jego szkodliwość zależy od natężenia, częstotliwości, charakteru zmian w czasie, długotrwałości działania. Hałas występuje powszechnie, zwłaszcza wzdłuż tras komunikacyjnych, obiektów przemysłowych i usługowych o charakterze wytwórczym.

Na omawianym terenie gminy głównym jego źródłem jest hałas komunikacyjny z drogi powiatowej Nr 3926E.

4. PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNYCH I INNYCH USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

a. Informacje o głównych celach, zawartości oraz powiązaniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami

Głównym celem sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest ustalenie przeznaczenia terenów rolnych na tereny dolesień zgodnego z kierunkiem rozwoju określonego w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kodrąb.

Zawartość planu miejscowego jest zgodna z art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073) oraz rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są powiązane z:

1. Planem zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego,

2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kodrąb, zatwierdzonym uchwałą Nr IV/24/02 Rady Gminy Kodrąb z dnia 30 grudnia 2002 r. - projekt planu nie narusza ustaleń studium realizując jego założenia, między innymi poprzez uwzględnienie rozwoju przestrzennego i funkcjonalnego zgodnie z kierunkiem zagospodarowania terenów określonym w studium.

b. Ustalenia planu

Podstawą formalną do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest uchwała Nr V/29/19 Rady Gminy Mokrsko z dnia 27 lutego 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w gminie Mokrsko.

W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustalono następujące przeznaczenie terenów:

- 1) tereny zieleni objętej formą ochrony przyrody zgodnie z przepisami o ochronie przyrody,
- 2) tereny dolesień.

W ramach modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej, plan wprowadza regulacje dotyczące możliwości i zasad realizacji poszczególnych rodzajów sieci, ich powiązań z układem zewnętrznym.

5. ANALIZA I OCENA CELÓW OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONYCH NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM ALBO KRAJOWYM, ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest dokumentem planistycznym o znaczeniu lokalnym. W trakcie jego sporządzania ważnym aspektem była realizacja celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu wspólnotowym i krajowym istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

Podstawy prawne do przeprowadzenia postępowania w sprawie tzw. strategicznych ocen oddziaływania na środowisko zostały precyzyjnie określone w prawodawstwie Unii Europejskiej, jak i w prawie polskim. Uwarunkowania prawne projektowanego dokumentu dotyczące celów i zasad ochrony środowiska wynikają z zapisów ustawy Prawo ochrony środowiska, ustaw pokrewnych, rozporządzeń oraz dyrektyw. Obecnie polskie przepisy prawne pozostają w zasadniczej zgodności z postanowieniami unijnej Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 roku w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001), tzw. Dyrektywa SEA. Polskie prawo uwzględnia również przepisy dyrektyw dotyczących sieci obszarów NATURA

2000, tj. dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 roku w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. Urz. WE L 103 z 25.04.1979 z późn. zm.) tzw. Dyrektywa Ptasia oraz dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, z późn. zm.) tzw. Dyrektywa Siedliskowa.

Ustawa Prawo ochrony środowiska oraz ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 roku w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. WE L 175 z 05.07.198 z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne) oraz dyrektywy Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 roku zmieniająca dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne;
- dyrektywy wodnej (Dz. U. UE L z 2000r. Nr 327, poz.1.) Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej,
- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 roku w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne);
- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 roku przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 156 z 25.06.2003; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne);
- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 roku w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne);
- dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim. Dyrektywa weszła w życie 26 listopada 2007r., a jej głównym celem jest ustanowienie ram dla oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, w celu ograniczenia negatywnych konsekwencji dla zdrowia ludzkiego,

środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej, związanych z powodziami na terytorium Wspólnoty;

- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 roku dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z 29.01.2008).

Ponadto polskie prawodawstwo uwzględnia ustalenia:

- dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 roku w sprawie odpowiedzialności za zapobieganie i naprawę szkód w środowisku (Dz. U. WE L 143/56 z 30.04.2004);
- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 roku dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z 29.01.2008);
- dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 roku w sprawie odpadów (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975, L 78 z 26.03.1991 i L 377 z 23.12.1991);
- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/49/WE z dnia 25 czerwca 2002 roku odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz. Urz. WE L 189 z 18.07.2002).

Wymieniono powyżej tylko niektóre z Dyrektyw obowiązujących w polskim prawodawstwie, najistotniejszych z punktu widzenia sporządzanego dokumentu.

Ponadto Polska od szeregu lat aktywnie uczestniczy na forum międzynarodowym w pracach organizacji, instytucji i konwencji, które mają na celu rozwiązanie globalnych i regionalnych problemów ochrony środowiska oraz trwałego i zrównoważonego rozwoju. Jedną z form tej działalności jest przyjmowanie i realizacja zobowiązań określonych w międzynarodowych porozumieniach i konwencjach. Polska jest obecnie stroną następujących konwencji i protokołów z dziedziny ochrony środowiska (istotnych z punktu widzenia niniejszej prognozy):

- Konwencja o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych (Konwencja Berneńska z 19.09.1979 r.);
- Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt (Konwencja Bońska z 23.06.1979 roku);
- Konwencja o różnorodności biologicznej z Nairobi z 22.05.1992 r.; – Konwencja w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości (Konwencja Genewska z 13.11.1979 r.);
- Konwencja w sprawie ochrony warstwy ozonowej (Konwencja Wiedeńska z 22.03.1985 r.);
- Konwencja o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych z 22.03.1989 r. (Konwencja Bazylejska);
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UN FCCC) z 5 06. 1992 r.;

- Konwencja o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych z dnia 17.03.1992 r.;
- Konwencja o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym (Konwencja z Espoo z 25.02.1991 r.);
- Konwencja EKG ONZ w sprawie społecznego dostępu do informacji, podejmowania decyzji i sądownictwa w ochronie środowiska (Konwencja z Aarhus z czerwca 1998 r.).

Poszczególne dyrektywy, międzynarodowe akty prawne zostały wdrożone do polskiego prawodawstwa i tym samym znalazły swoje odzwierciedlenie w projektowanym dokumencie. Projekt analizowanego dokumentu uwzględnia wytyczne i cele ochrony środowiska przyjęte w wyżej wymienionych dyrektywach i konwencjach, poprzez zamieszczenie zapisów dotyczących różnych aspektów środowiska, zwłaszcza w zakresie jego ochrony. Uzyskano w ten sposób zgodność z dokumentami planistycznymi różnego szczebla, co pozwala wnioskować, że związane z nimi cele będą osiągane również przez ustalenia funkcjonalne wynikające z projektu planu. Zostało utrzymane założenie strategiczne dokumentów wszystkich poziomów, że celem generalnym rozwoju jest rozwój zrównoważony, przez który należy rozumieć zrównoważony udział wszystkich istotnych czynników ekologicznych, gospodarczych i społecznych.

Na szczeblu krajowym, cele ochrony środowiska ustanawiają strategiczne dokumenty rządowe, w tym: II Polityka Ekologiczna Państwa oraz Polityka Ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016. Oba te dokumenty respektują zapisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r., mówiące o konieczności zapewnienia przez Rzeczypospolitą Polską ochrony środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju oraz koniecznością zapewnienia przez władze publiczne bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłym pokoleniom. Cele szczegółowe polityki ekologicznej państwa ujęto w dwóch grupach: w sferze racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych i w zakresie jakości środowiska. Część z nich została uwzględniona przy sporządzaniu projektu planu, a do najważniejszych wśród nich, w kontekście zakresu ustaleń planistycznych, wymienić należy m.in.: ochronę gleb, jakości wód, powietrza, zmiany klimatu, różnorodność biologiczną i krajobrazową poprzez ustalenie przeznaczenia terenu na teren dolesień.

Realizacja zasady zrównoważonego rozwoju oraz zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego w opracowanym dokumencie odbywać się będzie zatem poprzez szereg działań uwzględniających w/w dokumenty ustanowione na szczeblu krajowym i międzynarodowym, w tym: utrzymanie równowagi przyrodniczej, racjonalną gospodarkę istniejących zasobów i wartości środowiska przy uwzględnieniu uwarunkowań gospodarczych, społecznych, kulturowych i regionalnych, co ma sprzyjać trwałemu zrównoważonemu rozwojowi oraz poprawie

warunków jakości życia ludności. Cele te będą realizowane poprzez rozwój i uporządkowanie zagadnień związanych z infrastrukturą techniczną oraz ochronę środowiska przyrodniczego.

6. OKREŚLENIE, ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA

a. Źródła przewidywanego oddziaływania na środowisko

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), wyróżnia się następujące rodzaje przedsięwzięć, które mogą oddziaływać na środowisko:

- mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
- mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko,
- przypadki, w których zmiany dokonywane w obiektach są klasyfikowane jako przedsięwzięcia, o których mowa w pkt. 1 i 2.

Do nowych przedsięwzięć, które mogą być skutkiem realizacji ustaleń planu zaliczyć należy wyznaczenie terenów dolesień.

b. Przewidywane oddziaływanie

Dla potrzeb niniejszej prognozy przeanalizowano możliwe oddziaływania realizacji ustaleń przedmiotowego planu na środowisko przyrodnicze, które przedstawia się następująco:

Przewidywane oddziaływanie projektowanych terenów dolesień												
	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stale	chwilowe	pozytywne	negatywne	neutralne
różnorodność biologiczną	+						+			+		
ludzi		+					+			+		
zwierzęta	+						+			+		
rośliny	+						+			+		
wodę		+					+			+		
powietrze		+					+			+		
powierzchnię	+						+			+		

ziemi												
krajobraz	+						+			+		
klimat (akustyczny)		+					+			+		

7. WPŁYW USTALEŃ PROJEKTU ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA POSZCZEGÓLNE ELEMENTY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

a. Powietrze

Realizacja ustaleń projektu planu wpłynie korzystnie na stan jakości powietrza. Zwiększanie lesistości pomaga wychwytywać z zanieczyszczonej atmosfery duże ilości szkodliwych pyłów i gazów. Część tych imisji trafia następnie na dno lasu, a część jest pochłaniana przez aparat asymilacyjny i neutralizowana w tkankach igieł i liści. Las działa jako naturalny filtr powietrza, wychytujący cząsteczki pyłów, sadzy i innych szkodliwych substancji gazowych zanieczyszczających powietrze. Lasy będąc głównym producentem tlenu, pochłaniają jednocześnie znaczne ilości dwutlenku węgla. Sprzyja temu bogactwo roślin i trwałe utrzymywanie pokrywy roślinnej. Zachowanie i pomnażanie zasobów leśnych przyczynia się do poprawy parametrów powietrza, w związku z czym wpływ zapisów projektu planu na powietrze atmosferyczne należy uznać za pozytywny.

b. Powierzchnia ziemi, gleby

Wpływ lasu na gleby na objawia się jego ochroną przed erozją wietrzną i wodną. Szczególną wagę ma zwłaszcza ta ostatnia funkcja, związana bezpośrednio z retencyjnymi właściwościami ekosystemów leśnych, dzięki którym radykalnie zostaje ograniczony powierzchniowy spływ wód opadowych, będący główną przyczyną wodnej erozji gleb. Gleby leśne są stosunkowo odporne na erozję, ponieważ są gęsto przerośnięte mocnymi systemami korzeniowymi drzew, a ich wierzchnie warstwy są chronione przez runo.

W zależności od gatunku drzew porastających grunt różny może być wpływ roślinności leśnej na gleby. „Wpływ specyfiki gatunkowej drzew na właściwości gleb jest wynikiem różnej jakościowo ścioly pod gatunkami liściastymi i iglastymi, zróżnicowanego pobierania składników z gleby, zróżnicowanej głębokości ukorzenia poszczególnych gatunków oraz różnorodności filtrowania z powietrza zanieczyszczeń przez korony drzew. Ściola drzew liściastych posiada zwykle wyższe pH, wyższą zawartość składników pokarmowych i szybsze tempo rozkładu w porównaniu ze ściolą drzew iglastych. Gatunki drzew liściastych mają na ogół głębszy system korzeniowy od np. świerka i z tym związaną lepszą zdolność

wynoszenia składników z głębszych warstw gleby i odkładania ich na powierzchni wraz ze ściogą. Z powodu znacznej powierzchni igliwia oraz że pozostaje ono na drzewie również zimą, gatunki iglaste mają w porównaniu z liściastymi większe zdolności filtrowania z atmosfery zanieczyszczeń przemysłowych. Jeżeli powietrze atmosferyczne zawiera znaczne ilości zakwaszających składników, w okresie zimy gatunki iglaste będą je „wyczesywać” znacznie efektywniej niż gatunki liściaste, w tym okresie bezlistne. Produkty tego wyczesywania są akumulowane w glebach pod drzewostanami iglastymi i często przypisywane wpływowi drzew.”¹ W przypadku zalesienia sosną gleba gruntów porolnych wykazuje zmniejszenie jej gęstości objętościowej i zwięzłości oraz zwiększenie porowatości. Ponadto widoczny jest wzrost kwasowości, przyrost ilości materii organicznej, obniżenie tempa rozkładu i obniżenie wysycenia kompleksu sorpcyjnego kationami zasadowymi.²

Inny wpływ na stan gleby mają gatunki liściaste. Przykładem może być olsza szara, który to gatunek wiążąc azot atmosferyczny po latach wegetacji poprawia właściwości fizyczne dawnych gleb porolnych, wpływa na przyrost materii organicznej i azotu całkowitego, wyraźne wzmoczenie nityfikacji i mineralizacji azotu, wyhamowanie tempa rozkładu materii organicznej, wyraźne zakwaszenie powodowane głównie nityfikacją, wzrost pojemności sorpcyjnej głównie za sprawą próchnicy,, obniżenie stopnia wysycenia kompleksu sorpcyjnego i ługowanie kationów.³

c. Wody powierzchniowe i podziemne

Las działa jako naturalny filtr wody jednocześnie pełniąc funkcje wodochronne. Podstawową funkcją w ramach wodochronności jest retencyjność zapewniająca rezerwy wody w okresach jej niedoboru oraz zatrzymująca nadwyżki w okresach jej nadmiaru i zagrożenia powodziowego. Woda zatrzymywana jest głównie w glebie, ale duże znaczenie ma również zatrzymywanie opadów w koronach drzew oraz „wyczesywanie” mgły. Najistotniejszym mechanizmem retencji wody opadowej w lesie jest spowolnienie jej odpływu, głównie dzięki właściwościom gleby leśnej, która jest porowata oraz zdrenowana korzeniami i drobnymi kanalikami wytworzonymi przez żyjące w niej organizmy. Ponadto wierzchnia warstwa gleby leśnej jest zawsze chroniona przez korony drzew, podszyt, runo czy ściogę. Dzięki temu większość wody opadowej wsiąka w glebę, skąd bardzo wolno odpływa i przez dłuższy czas pozostaje w zasięgu korzeni roślinności leśnej, zwłaszcza drzew. W tym kontekście należy podkreślić znaczenie niezwykle chłonnych gleb organicznych, występujących

¹ „Wpływ lasu na gleby – biomodifikacja czy degradacja?” Stanisław Brożek, Akademia Rolnicza im. H. Kołłątaja w Krakowie, Zeszyty problemowe postępów nauk rolniczych, 1999 z 467:65-72

² j.w.

³ j.w.

w lasach pod różnymi postaciami. W naturalny system retencyjny lasu włączone są mniejsze i większe torfowiska, bagna i oczka wodne. Najważniejszym elementem potencjału retencyjnego naszych lasów niezmiennie pozostają sprawne gleby leśne. Po ulewnym deszczu, woda ze gruntu zalesionego odpływa przez wiele dni, podczas gdy gruntu wylesionego, gdzie wierzchnia warstwa gleby została rozbita przez intensywny opad – przez kilka godzin, ponieważ większość docierającej do niego wody opadowej spływa po powierzchni gleby, a spływ powierzchniowy jest kilkadziesiąt razy szybszy niż spływ wewnątrzgruntowy. Woda w lasach jest retencjonowana (powstrzymywana i okresowo magazynowana) głównie przez gleby leśne, ale również przez pobierające ją organizmy żywe (zwłaszcza drzewa). Znamiona retencji ma też intercepcja opadów przez korony drzew, podszyt i runo, skąd większość tej wody odparowuje do atmosfery. Lasy dzięki swoim właściwościom retencyjnym, są najważniejszym regulatorem stosunków wodnych w zlewniach rzek. Funkcje wodochronne, regulacja stosunków wodnych (ograniczenie niekorzystnych wahań poziomu wód gruntowych, ograniczenie i spowolnienie spływu powierzchniowego, spowolnienie topnienia śniegu a co za tym idzie zapobieganie powstawaniu powodzi), realizowane są poprzez zabiegi pielęgnacyjne, odnowienia, oraz przebudowę drzewostanów głównie w perspektywie długoterminowej, poprzez utrzymywanie trwałej pokrywy roślinnej filtrującej i magazynującej wodę.

d. Klimat

Wpływ lasu na klimat wynika głównie z intensywnej transpiracji drzew, która możliwa jest m. in. dzięki zatrzymywaniu dużej ilości wody opadowej w glebie leśnej, co jest z kolei następstwem retencyjnych właściwości lasu. Aby wyprodukować 1 kg suchej masy, sosna musi wytranspirować średnio około 250, a buk około 350 litrów wody. W pełni sezonu wegetacyjnego z 1 ha naszych lasów wytranspirowuje do atmosfery od kilku do kilkudziesięciu ton wody w ciągu doby. Jest to ilość porównywalna z intensywnością parowania lustra wody. Dlatego też wpływ lasów na klimat porównywalny jest z wpływem zbiorników wodnych. Im kompleks leśny większy, tym większy zasięg jego oddziaływania. Poprzez zwiększoną wilgotność powietrza las wpływa na zmniejszenie dobowych, okresowych i rocznych amplitud temperatury powietrza atmosferycznego. Zwiększona wilgotność powietrza skutkuje też bardziej intensywną kondensacją pary wodnej i zwiększeniem sumy i częstotliwości opadów, zwłaszcza po zawietrznej stronie kompleksu leśnego. Zwiększona wilgotność powietrza zmniejsza też intensywność promieniowania słonecznego i zwiększa udział promieniowania rozproszonego w promieniowaniu całkowitym. Oddziaływania klimatyczne, wynikające ze zwiększonej wilgotności powietrza nad lasem (temperatura, opady, promieniowanie), w warunkach środkowoeuropejskich obserwuje się na odległość do kilkudziesięciu km od większych kompleksów leśnych. Wpływ lasu na wiatr ma znacznie mniejszy zasięg.

Po stronie zawietrznej, tuż za ścianą drzewostanu panuje niemal całkowita cisza, a swoją poprzednią prędkość wiatr odzyskuje w odległości kilkuset metrów (10-20 wysokości drzewostanu). Efekt ten multiplikuje rozczłonkowanie drzewostanu lub celowo zakładane pasy wiatrochronne. Do oddziaływań klimatycznych należy zaliczyć również wpływ lasu na czystość powietrza atmosferycznego i wysycenie go olejkami eterycznymi. Ogólnie trzeba stwierdzić, że tylko największe kompleksy leśne mają wpływ klimatyczny porównywalny z morzami i oceanami, które są głównym źródłem pary wodnej w atmosferze. Wpływ lasów, aczkolwiek zazwyczaj tylko lokalny, ma jednak na lądzie duże znaczenie. Odczuwają go wyraźnie mieszkańcy miejscowości, znajdujących się w zasięgu ich oddziaływania. Dobroczynny wpływ lasu na klimat doceniany jest zwłaszcza w miejscowościach uzdrowiskowych i wypoczynkowych.

e. Różnorodność biologiczna

Różnorodność biologiczna podnosi odporność obszarów na oddziaływanie zmian klimatu i klęsk żywiołowych. Dobrze funkcjonujące tereny zielone mogą pochłaniać opad atmosferyczny zwiększając retencyjność i zmniejszając ryzyko wystąpienia sytuacji powodziowych. Obszary zielone mają wpływ chłodzący i ograniczają oddziaływanie fal upałów. Wspieranie różnorodności może również przynieść wyraźne korzyści w zakresie obiegu węgla w przyrodzie, zwiększając możliwość pochłaniania i składowania dwutlenku węgla w glebie i materii roślinnej. W związku z powyższym bardzo istotna z punktu widzenia projektowanego dokumentu była ochrona bioróżnorodności biologicznej.

Ustalenia projektu planu przyczynią się do wzrostu bioróżnorodności na omawianym obszarze. Pokrycie lasem gruntów użytkowanych dotychczas rolniczo przyczyni się do pojawienia się nowych gatunków roślin i zwierząt.

f. Zwierzęta i rośliny

Zakłada się, że wraz z pojawieniem się nowych siedlisk leśnych zmianie ulegnie stan siedlisk oraz liczebność i stan gatunków flory i fauny. Pokrycie terenów rolniczych roślinnością leśną stworzy warunki dla zasiedlenia dla nowych gatunków zwierząt. Istnieje szansa, że poszerzenie kompleksów leśnych wpłynie na liczebność gatunków zasiedlających sąsiadujące tereny leśne oraz przyczyni się do wzrostu populacji poszczególnych gatunków. Ponadto przewiduje się wymianę części gatunków zasiedlających tereny otwarte na takie preferujących ekosystemy leśne.

Wprowadzone zmiany wpłyną także na różnorodność flory omawianego obszaru. W miejscu dotychczasowych terenów użytkowanych rolniczo pojawią się nowe gatunki roślin charakterystyczne dla ekosystemów leśnych. Rośliny występujące w lasach (rośliny leśne) to bardzo duże bogactwo gatunków, różnorodności pod względem długości życia, form morfologicznych, funkcji i

znaczenia ekologicznego, sezonowej cykliczności występowania, ewolucyjnego pochodzenia, użyteczności w gospodarce człowieka. Podstawą prowadzenia gospodarki leśnej na obszarze powinno być wykorzystanie gatunków roślin typowych dla danego siedliska, dostosowanych do warunków glebowych oraz otaczających kompleksów leśnych. Tam, gdzie jest to możliwe należy dążyć do wykorzystania sukcesji naturalnej. Sprzyja to osiągnięciu trwałości i stabilności zbiorowisk roślinności leśnej wprowadzonej na grunty porolne, m.in. poprzez ograniczenie skali zagrożeń ze strony owadzych szkodników korzeni (pędraków) oraz podatności na choroby infekcyjne drzew (huba korzeni).

g. Krajobraz

Zgodnie z potrzebami zachowania ładu przestrzennego przyjmuje się, że lokalizacja zalesień powinna zapewniać zmniejszenie istniejącego rozdrobnienia i rozproszenia kompleksów leśnych. Zapisy projektu planu wpłyną na kształtowanie krajobrazu poprzez wprowadzenie sadzonek drzew, które w krótkim czasie wypełnią przestrzeń krajobrazu młodym drzewostanem, powodując, że krótko średnio i długoterminowy wpływ omawianych zabiegów na krajobraz będzie pozytywny. Mozaikowość lasów, zróżnicowanie powierzchniowe, gatunkowe i wiekowe wzbogacają i urozmaicają krajobraz. Należy podkreślić, że wprowadzane powinny być wyłącznie rodzime gatunki drzew w tym cenne domieszki biocenotyczne. Przyczyni się to do pozytywnego przeobrażenia krajobrazu omawianego obszaru.

h. Obszary chronione, w tym obszary Natura 2000

Obszar objęty projektem planu znajduje się w granicach OCHK Doliny Widawki. Zgodnie z zapisami projektu planu wszelkie działania w granicach wskazanych form ochrony przyrody, muszą być zgodne z przepisami odrębnymi, w tym między innymi z aktami prawa miejscowego ustanawiającymi przedmiotową formę ochrony, zawierającymi nakazy, zakazy oraz ograniczenia. Realizacja projektowanego dokumentu wpłynie na utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych oraz zwiększenie bioróżnorodności obszaru.

Najbliżej położonym obszarem Natura 2000 jest Łąka Bęczkowicach, znajdująca się w odległości około 8 km na północ od granicy obszaru objętego projektem planu. Łąka w Bęczkowicach jest jednym z cenniejszych terenów podmokłych w systemie obszarów Natura 2000 w środkowej Polsce. Na powierzchni 191,2 ha znajduje się kompleks torfowisk niskich i przejściowych, wilgotnych łąk oraz występujących fragmentarycznie zbiorowisk zaroślowych i leśnych. Cały obszar charakteryzuje się również bardzo dużym bogactwem florystycznym – odnotowano tu ponad 300 gatunków roślin naczyniowych. Stwierdzono tu występowanie wielu rzadkich i chronionych gatunków roślin, w tym siedmiu podlegających całkowitej ochronie prawnej. Ze względu na przedmiot

ustaleń planu nie przewiduje się, aby planowane dolesienia w sposób choćby pośredni wpłynęły na przedmiot ochrony obszaru Natura 2000.

Powiększenie powierzchni lasów na omawianym obszarze wpłynie na zwiększenie drożności korytarza ekologicznego o znaczeniu krajowym Dolina Warty-Dolina Pilicy KPdC-10C.

i. Oddziaływanie na ludzi

Las wytwarza w swej przestrzeni określone elementy oddziałujące pozytywnie na zdrowie i psychikę człowieka. Obecność w lesie łączy się z poprawą i przywracaniem zdrowia fizycznego i duchowego. Walory mikroklimatu leśnego wzmagają aktywność fizyczną, a zjawisko zmęczenia pojawia się nie tak szybko. Na bioklimat leśny wpływ ma jonizacja powietrza, a w nim – koncentracja jonów naładowanych ujemnie, które korzystnie oddziałują na organizm człowieka, wzmagają jego siły obronne. Najwięcej jonów lekkich (ujemnych) wykazują takie gatunki drzew, jak sosna, brzozy, dęby i klony. W lesie jest bardzo dużo jonów dobrych, ale nie tylko one kształtują ten zadziwiający bioklimat zdrowotny. Aerozole także, zwłaszcza takie, jak unoszące się w powietrzu olejki eteryczne i ich związki aromatyczne. Silnie działając bakteriobójczo, mają znaczenie bioterapeutyczne i psychoregulacyjne. Aerozole niszczące bakterie to fitoncydy.. Las ma dobroczynny wpływ na stan zdrowia człowieka, również poprzez możliwość podziwiania i kontemplowania piękna przyrody. Substancje aromatyczne roślin w postaci olejków eterycznych znajdują się drobnitkich gruczołach pachnących części roślin. Olejki te łatwo parują tworząc wokół roślin zapachową otoczkę, wpływają korzystnie na nasz organizm.

Oddziaływanie drzew i krzewów na ludzkie zdrowie jest różnorodne. Drzewa natleniają atmosferę w ekosystemie leśnym, zwiększają wilgotności powietrza, wydzielają fitoncydy (lotne związki eteryczne), czy też regulują jonizację powietrza. Wydzielane przez drzewa fitoncydy powodują, że w powietrzu leśnym jest o połowę mniej bakterii niż w mieście. Wykazują one działanie grzybo- i bakteriobójcze oraz hamujące rozwój wirusów. Wdychanie leśnych fitoncydów pobudza krążenie krwi, wzmacnia apetyt, obniża poziom tzw. złego cholesterolu. Spośród drzew leśnych największe ilości fitoncydów wydzielają gatunki iglaste. Inhalacje z dodatkiem sosnowych i świerkowych olejków eterycznych z powodzeniem są stosowane w leczeniu infekcji górnych dróg oddechowych ze względu na swoje właściwości dezynfekujące.

8. PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA

ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Z uwagi na przedmiot ustaleń planu nie przewiduje się negatywnych oddziaływań na środowisko, tym samym nie ma potrzeby przedstawiania rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą tych oddziaływań.

9. PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU

Z uwagi na zakres i przedmiot ustaleń projektu planu miejscowego będącego realizacją kierunków zagospodarowania przestrzennego ustalonego w obowiązującym studium nie sformułowano rozwiązań alternatywnych do przedstawionych w projekcie dokumentu.

10. TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCE Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY, JAKIE NAPOTKANO OPRACOWUJĄC RAPORT.

W trakcie przedmiotowej analizy nie napotkano na trudności wynikające z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

11. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.

Żadne rozwiązania zawarte w projektowanym dokumencie nie będą powodować transgranicznego oddziaływania na środowisko.

12. POTENCJALNE ZMIANY W ŚRODOWISKU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Głównym celem sporządzenia planu jest realizacja kierunku zagospodarowania przestrzennego ustalonego w obowiązującym studium w zakresie wyznaczenia terenów przeznaczonych do zalesienia.

W przypadku odstąpienia od realizacji planu sposób zagospodarowania terenów pozostanie w użytkowaniu rolniczym, tym samym nie nastąpią żadne zmiany w środowisku względem stanu istniejącego.

13. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ

PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.

Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2021 r. poz. 741): „W celu oceny aktualności studium i planów miejscowych wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowywaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń studium, z uwzględnieniem (...) wniosków w sprawie sporządzenia lub zmiany planu miejscowego. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przekazuje radzie gminy wyniki analiz, o których mowa w ust. 1, po uzyskaniu opinii gminnej (...) komisji urbanistyczno-architektonicznej, co najmniej raz w czasie kadencji rady. Rada gminy podejmuje uchwałę w sprawie aktualności studium i planów miejscowych, a w przypadku uznania ich za nieaktualne, w całości lub w części, podejmuje działania, o których mowa w art. 27 ustawy. Przy podejmowaniu uchwały, o której mowa w ust. 2, rada gminy bierze pod uwagę w szczególności zgodność studium albo planu miejscowego z wymogami wynikającymi z przepisów art. 10 ust. 1 i 2, art. 15 oraz art. 16 ust. 1.”

Wskazane przepisy dotyczą m.in. uwzględniania w miejscowych planach zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego. Zgodnie z art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE do monitorowania środowiskowych skutków realizacji planów „można wykorzystywać, stosownie do potrzeb, istniejące systemy monitoringu w celu uniknięcia powielania monitoringu”.

Tak więc w przypadku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego istnieje określona ustawowo procedura pozwalająca przeanalizować i ocenić skutki jego realizacji. Nie ma więc potrzeby określania dla planu specjalnej metodyki oceny i analizy skutków dla środowiska realizacji ustaleń planu. Analizując dokument należy zwrócić szczególną uwagę na realizację planu w zakresie zieleni, krajobrazu i zachowania powierzchni biologicznie czynnej ustalonej w planie. Ponadto, do wykonania analiz możliwe jest wykorzystanie sporządzonych uprzednio prognoz, raportów i ocen oddziaływania na środowisko. Dokumenty te stanowią istotne źródło danych niezbędne do analizy środowiska na danym terenie.

14. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Niniejszy dokument jest prognozą oddziaływania na środowisko ustaleń projektu „*Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek położonych w obrębie Rzejowice w gminie Kodrąb*”, którą wykonuje się w ramach przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Niniejsze opracowanie zawiera prezentację i ocenę ww. projektu z punktu widzenia problemów środowiska przyrodniczego. Prognoza składa się jedynie z części tekstowej.

Zawartość prognozy podzielono na następujące części:

- Informacje ogólne (wprowadzenie) na temat sporządzanego dokumentu, jego podstaw prawnych, przedmiotu i celu opracowania oraz materiałów wykorzystywanych przy sporządzaniu prognozy;
- Analizy i oceny stanu istniejącego środowiska, z uwzględnieniem elementów chronionych – obszary objęte projektem planu obejmują w całości tereny rolnicze. Charakteryzują się one mało urozmaiconym krajobrazem. Dominującą formą są użytki rolne.
Na terenie objętym analizą głównym poziomem użytkowym jest poziom środkowej jury. Główną warstwą wodonośną są wapień oksfordu i kimerydu.
Tereny objęte ustaleniami planu znajdują się w zasięgu JCWPd Nr 84 (krajowy kod jednostki to GW600084), która charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym i jakościowym oraz w zasięgu JCWP JCWP Luciąża od źródeł do Zbiornika Cieszanowice (krajowy kod JCWP RW200062545213), której stan określono jako zły.
Obszary objęte planem są przedstawiają zróżnicowane pod względem gleb. Najczęściej występującym typem są gleby brunatne wylugowane i brunatne kwaśne oraz gleby bielcowe i pseudobielcowe wytworzone głównie na piaskach. Dominującymi zbiorowiskami florystycznymi są zbiorowiska pól uprawnych.
Obszar objęty ustaleniami projektu planu znajduje się w zasięgu Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Widawki.
- Analiza stanu i ocena istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu – do głównych źródeł zagrożenia w ramach terenów objętych planem zaliczyć należy:
 - emisje zanieczyszczeń do atmosfery pochodzących z indywidualnych źródeł ciepła, lokalnych kotłowni oraz w pewnym zakresie emisje zanieczyszczeń powstających podczas spalania paliw płynnych w silnikach pojazdów,
 - zły stan JCWP Luciąża od źródeł do Zbiornika Cieszanowice (krajowy kod JCWP RW200062545213).
- Przedstawienia rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych zawartych w planie – na obszarze objętym planem ustalono przeznaczenie terenów na tereny dolesień. W ramach modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej plan ustala: możliwość budowy, rozbudowy, przebudowy oraz modernizacji, zgodnie z przepisami odrębnymi: podziemnych sieci elektroenergetycznych, naziemnych sieci elektroenergetycznych, sieci gazowych, sieci wodociągowych, sieci kanalizacyjnych, inwestycji z zakresu łączności publicznej.
- Omówienia celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym i krajowym istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu – przy sporządzaniu planu miejscowego miały zastosowanie różne cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu wspólnotowym i krajowym

- istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w tym między innymi: ochronę gleb, jakość wód, jakość powietrza, hałas i promieniowanie, różnorodność biologiczną i krajobrazową;
- Analizy i oceny przewidywanego znaczącego oddziaływania będącego skutkiem realizacji planu – realizacja wszelkich ustaleń planów może bezpośrednio i pośrednio oddziaływać na takie komponenty środowiska naturalnego jak: gleby, wody, rzeźba terenu, fauna i flora.
 - Przedstawienia rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu – z uwagi na przedmiot ustaleń planu nie przewiduje się negatywnych oddziaływań na środowisko, tym samym nie ma potrzeby przedstawiania rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą tych oddziaływań.
 - Przedstawienia rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w planie – z uwagi na zakres i przedmiot ustaleń projektu planu miejscowego będącego realizacją kierunków zagospodarowania przestrzennego ustalonego w obowiązującym studium nie sformułowano rozwiązań alternatywnych do przedstawionych w projekcie dokumentu.
 - Informacji o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko - żadne rozwiązania zawarte w projektowanym dokumencie nie będą powodować transgranicznego oddziaływania na środowisko;
 - Potencjalnych zmiany w środowisku, które mogłyby powstać w przypadku braku realizacji postanowień projektowanego dokumentu –tereny wskazane w projekcie planu zostały w większości wyznaczone na terenach dotychczas wskazanych jako tereny rolnicze. Tym samym, w wypadku braku nowego dokumentu, w zasięgu tych nie zajdą żadne zmiany w środowisku względem stanu istniejącego.
 - Propozycji dotyczących przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania – zgodnie z art. 32 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym organ sporządzający miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego – Wójt Gminy – zobowiązany jest przynajmniej raz w czasie kadencji rady przeprowadzić analizę zmian w zagospodarowaniu przestrzennym (w tym realizacji projektowanego dokumentu). Wymagana prawem analiza może być zatem wykorzystania do oceny skutków realizacji ustaleń projektowanego dokumentu bez konieczności podwajania czynności. Nie ma więc potrzeby określania dla planu specjalnej metodyki oceny i analizy skutków dla środowiska realizacji ustaleń planu. Zgodnie z art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE do monitorowania środowiskowych skutków realizacji planów „można wykorzystywać, stosownie do potrzeb, istniejące systemy monitoringu w celu uniknięcia powielania monitoringu”.

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

*kierujący zespołem autorów prognozy
oddziaływania na środowisko ustaleń
miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego dla działek położonych
w obrębie Rzejowice, w gminie Kodrąb*

Piotr Ulrich

Piotr Ulrich